

vilegerede Bælgeres Talsmænd og de kongevalgte, som bedst skulde kunne afgøre, hvorledes Grundlovsbestemmelserne for den almindelige Valgret skulde gennemføres. Det er mærkværdigt, at man kan tro, at det er derfra, den rette Forstaelse skulde kunne komme, eller endog at der, derfra skulde kunne gives et frugtbarere Grundlag. Jeg tror, at de Fortolkninger, vi have jet gjort gældende i det andet Ting af vor Grundlov, ere af den Bestaenhed, at der ikke kan være noget Haab om, at dette Ting skulde være heldigere i Fortolkningen af Grundlovens § 32. Vi behøve jo blot at se hen paa, hvorledes det er gaaet de Forslag, der ere komne her fra Tinget til det andet Ting angaaende de Forandringer, dette Ting ansaa for ønskelige med Hensyn til Valgmaaden for Landstinget. Den Modtagelse, de have faaet, tror jeg ikke, kan give Forhaabning om, at det skulde lykkes Landstinget at bringe et bedre Grundlag til Vejse for Løsningen af dette Spørgsmaal, end der allerede er. Se vi hen til den Stilling, Mindretallet har indtaget over for denne Sag med dets endelige Henvisning til Landstinget, og tillige til den folige Holdning, den ærede Minister har indtaget over for sit eget Forslag, ere Udsigterne til Forslagets Gennemførelse kun mørke. Men det kan alligevel ikke være andet, end at den Sandhed og Retfærdighed, der ligger i Forslaget, efterhaanden vil bane sig Vej, og at det maa erkendes fra alle Sider, at den Vej, her er anvist, i Virkeligheden er den eneste fremkommelige, og lykkes det saa ikke at faa andet ud af Forhandlingerne i denne Samling — som det jo næsten ser ud til — end et Forslag, som ikke bliver til Lov, vil det dog, tror jeg, nu være klart for alle, hvor Modstanden skal søges imod den Ordning, hvorom alle Parter i 1873—74 syntes at kunne enes som den eneste rigtige Løsning af Grundlovens klare Bud.

Bajer: Jeg har tilladt mig i Forbindelse med 15 andre Medlemmer at stille 2. Endringsforslag til Lovforslagets § 4. Det vil erindres, at denne Paragraf blev indsat ved Lovforslagets anden Behandling og handler om Arbejdsfrihed for Bælgerne paa Valgdagen. Den gaar ud paa, at paa de Dage, da der foretages Valg til Folketinget eller de samtlige valgberettigede vælge Valgmænd til Landstinget, maa ingen Arbejdsgiver kræve Arbejde udført af Arbejdere eller andre i hans Tjeneste staaende Personer, der ere Bælger, saaledes at disse derved hindres i at kunne komme til Stede i rette Tid ved Valget og afgive deres Stemme. Der blev ved anden Behandling

gjort opmærksom paa, at der burde tilføjes en Straffebestemmelse. Det er denne Straffebestemmelse, som nu foreslaas i Endringsforslaget under Nr. 1, og deraf vil af sig selv følge en lille Endring i Lovforslagets Titel. Man kan ikke her sige, at det er tilstrækkeligt med den Straffebestemmelse, der findes i Valglovens § 92, og som angaar det Tilfælde, at nogen viser Forsømmelighed i Udførelsen af de ham efter denne Lov paahvilende Forretninger, thi det er et ganske andet Omraade, der er Tale om i Valgloven. Ikke heller vil Straffelovens § 113 ret vel kunne gøre Fjldest her, thi den har dog mere grove Forseelser for Øje, idet den angaar den, som ved Vold eller Trusler om Vold antaster Valgriheden, vil hindre nogen i at udøve sin Valgret o. s. v.; den angaar altsaa Valgtryk i groveste Forstand. Man har troet nærmest at burde affatte dette Supplement saaledes, at man retter sig efter, hvad der staar i det i Fjor udkomne Tillæg til Helligdagsloven i § 5, og det er nærmest de Bestemmelser, som foreslaas her af de 16 Forslagsstillere, idet der foreslaas, at Overtrædelse af, hvad der nu staar i Lovforslagets § 4, straffes med Bøder fra 10 til 200 Kr. samt en Tillægsbøde af 5 Kr. for enhver Arbejder, der i Strid med ovennævnte Bestemmelse hindres i at udøve sin Valgret. Jeg ved, at der muligvis vil blive indvendt, at Bestemmelsen kunde forhindre en Husbond i at bruge sit Dyende, men denne Indvendning vil jeg straks paa Forhaand imødegaa, thi de, som staa i privat Tjenesteforhold, have jo ikke Valgret, medmindre de have egen Husstand. Jeg tror derfor ikke, at denne Indvendning har noget videre for sig. Jeg takker den ærede Ordfører, fordi han meddelte, at Udvalget havde stillet sig velvilligt til dette Forslag, og jeg haaber med ham, at dette Endringsforslag ikke skal berede Lovforslaget videre Vansteligheid paa dets Vej; selv om Loven skulde støde paa andre Vansteligheider, tror jeg dog, at det er godt, at Folketinget har vist, at det alvorlig ønsker at hævde Arbejdernes Frihed paa Valgdagen.

Gad: Hvad de foreliggende Endringsforslag angaa, skal jeg tillade mig paa Mindretallets Vegne at udtale, at vi ere enige med Flertallet deri, at den ny § 4 i Grunden ikke hører hjemme i Loven. Vi stonne derfor heller ikke, at der er nogen Grund for os til at stemme hverken for Endringsforslaget under Nr. 1 eller Endringsforslaget under Nr. 2, saa meget mere som vi derved, i alle Tilfælde indirekte, vilde tilkendegive, at vi sluttede os